hamısı sənindir belə?
Yox, inana bilmirəm.
Axı demişdilər:
"...heykəlini qoyacağıq,
boz atın,
dağarcıq dolu güllən,
bir də tüfənginlə..."
Bəs niyə unutdular!
Nə adın, nə də nişanın var...
Nə qədər diriydin,
adın dillərdə gəzirdi.
Öldün,
bir yadına salan da olmadı səni
indiyə kimi.
Yazıq Şəmsuvarlı Əbi,
Yazıq Şəmsuvarlı Əbi.

1965

YAĞIŞ YAĞAR,YER DOYMAZ...

Sən narın yağış kimi
Elə hopmusan qəlbimə
Sakit-sakit,
aram-aram.
Yağış yağar yer doymaz,
Mən də səndən doymaram.
Gözüm gözündən doymaz,
Qulağım səsindən,
Sinəm nəfəsindən.
Deyirlər, ən ülvi sevgi
Səssiz, sözsüz məhəbbətdir.
Axı dilə-ağıza salmaz
Sevən sevəni.
Mənə də sənin eşqin kifayətdir.
Nəyə lazım hamı bilə
Sevirəm səni.
İstəmirəm,
Şıdırğı yağış kimi
Selə, suya dönəsən.
Ya da şimşək olub
Tez yanıb, tez sönəsən.
Mən də
Nə yağışına islana bilim.
Nə də oduna yana bilim.
Neyləyirik nağıl olub
Dillərə düşən şöhrəti?
Nə edirik dağ çayına dönən
Məhəbbəti?
Yamacda hay qopara,
Səhrada nə səsi, nə də izi qala.
Ürəyə hopmaya,
Hər yanda sözü qala.
Sən elə narın yağış ol, əzizim,
Yağ sakit-sakit,
Aram-aram.
Yağış yağar yer doymaz,
Mən də səndən doymaram...

1969

MƏHƏBBƏTLƏ QAYIT GƏL

Sən gedəli neçə vaxtdır,
Saysam əgər
Zaman çatmaz, il çatmaz.
Sən gedəndə çoxu dedi:
"Getdi, daha qayıtmaz..."
İnanmadım,
İnansaydım
Həsrətinə, hicranına dözməzdim.
Zaman-zaman,
Məkan-məkan
Soraqlaşıb gəzməzdim.
Sən gedəli neçə vaxtdır
Həsrətindir, məhəbbətin
Bir də mən.
Gözləyirik,
Sən nə zaman dönərsən.
Son dönəndə həsrət gedər,
İntizarı, hicranı da aparar.
Mən qalaram,
Sən qalarsan,
Bir də məhəbbət qalar.
Sən qayıt gəl,
Gedən getsin.
İstəmirəm minnət edim,
Yol kəsim.
Sən qayıt gəl,
Təki bizi məhəbbət tərk etməsin.
İnanıram gələcəksən bir səhər...
İlk eşqinlə,
İlk sevginlə qayıt sən.
Məhəbbətsiz dönüb gəlsən,
Nə sən varsan,
Nə də mən...

1969

NƏ YAXŞI Kİ, BAHAR VAR...

Bağda sarı yarpaqları
Harayasa daşıyır bir qoca
kiçik əl arabasında.
Bir kədər duyuram
yarpaqların bağı
bcləcə tərk etməsində.
Bir zaman vardı,
Bu yarpaqlar yaşardı
çinarın budaqlarında.
Səsi də var idi, nəğməsi də.
Çadır-çadır kölgəsi də.
İndisə,
bir arabaya yığıblar qalaq-qalaq,
Harasaya atılacaq...
Bu da bir həyatdır,
yarpaq həyatı...
Bu da bir ömürdür,
yarpaq ömrü...
Gedənlər qayıtmır bir də geri.
Gəldi...
Yaşadı...
Getdi...
Demək hər şey bitdi.
Düşünürəm,
nə yaxşı ki, bağ var, çinar var.
Nə yaxşı ki,
təbiətdə bahar var...

1969

SƏMƏRQƏNDDƏ BİR QIZ GÖRDÜM

Səmərqənddə bir qız gördüm, adı Mərhəmət,
Qaşı qara, gözü qara, özü də duzlu.
Dedim, əgər Hafiz səni görsəydi, afət,
Səmərqəndi bircə xala bağışlamazdı.

Gözlərinin atəşində yananda yəqin,
Yanağının şəbnəmində sönərdi odu.
Saçlarının qoxusunu alanda sənin
Meyxanəsiz, peymanəsiz o məst olardı.

Mərhəmətin mərhəmətlə güldü gözləri.
Dedi: – Qonaq, bu sözlərin, kaş, düz olaydı.
Əsrimizdə şairlərin yüzündən biri
Məhəbbətdə, səxavətdə Hafiz olaydı.

Səmərqənd, 1968

SƏN, EY SARİBAN...

Vətən torpağında lalə dərənlər,
Sanın lalə üstdə qara xal məni.
Qızıl qönçələrə heyran olanlar
Bilin, onlar edib belə lal məni.

Deyin, kim eşqində kamına çatdı?
Kim hicran yükünü çiynindən atdı?
Vüsal üfüqlərdə göründü, batdı,
Çəkdi arxasınca o xəyal məni.

Bir quzey qarıdır saçım, saqqalım,
Sıxmır ürəyimi, fəqət, bu halım.
Arxamda ümidim, arzum, iqbalım,
Yüz il də yaşadar bu calal məni.
Fəqət həsrət odum dilim-dilimdir,
Yanıb şölə çəkən öz niskilimdir.
Vətənin vüsalı son mənzilimdir,
Nə vaxtdır görməmiş o mahal məni.

Sən, ey bu yerlərdən ötən sariban,
Belə sakit ötmə, dayan bircə an.
Hicrandan vüsala qədəm qoyarkən
Yolunun üstündə körpü sal məni...

1965

GƏRAYLI

Yaxşı deyib aşıq Cuma:
"Dost bir olar, ya da iki",
Aşıq, mən də bu dünyada
Dost gəzirəm sənin təki.

Dost istərəm arif ola,
Qəlbi gülдən zərif ola.
O, dərdimdə vaqif ola
Sirr olmaya qəlbindəki.

Qınamayın məni nahaq,
Söyləmişlər məndən qabaq,
Çətin işdir dost saxlamaq,
Mən o dostu tapım təki!

Yüz illərdir yanıb Kərəm,
Unutmamış onu aləm.
Dost içində dost gəzirəm
Belə ola əsli, kökü.

Hər baxanda sağ-soluma,
Düşür yada aşıq Cuma.
Hər adamdan dostluq umma,
"Dost bir olar, ya da iki".

1969

YAMAN YERDƏ...

Yaman yerdə qoyub getdin,
Qaldım yaxıla-yaxıla.
Bu hicranın əzabları
Sığmaz ağıla, ağıla,

Həsrətinlə ayaq tutdum,
Hara gəldi getdim, getdim.
Yaşa doldum, boya yetdim,
Qaldım yıxıla-yıxıla.

Məhəbbətdə oldum naşı,
Ürəyimin yandı başı.
Gözlərimin dondu yaşı,
Qaldım boğula-boğula.

Sənsiz günüm talan oldu,
Yandım, Kərəm yalan oldu.
Kərpic-kərpic viran oldu
Ömrüm dağıla-dağıla.

Mən ki səni əzizlərdim,
Gül becərdim, tikan dərdim.
Həsrətindən sonsuz dərdim
Döndü nağıla-nağıla.

1969

DƏNİZ OLMAQ İSTƏYİRƏM..

Məndən soruşsalar,
"Nə olmaq istəyirsən?"
Deyərəm: dəniz,
Səxavətdə,
dəniz olmaq istəyirəm,
Təmənnasız, minnətsiz
Hamıya pay verə bilim.
Vüsətdə,
dəniz olmaq istəyirəm,
arzumun sahillərini görə bilim.
Xasiyyətdə,
dəniz olmaq istəyirəm
dalğalı, fırtınalı, coşğun dəniz.
Saçlarını qaya daşlarına sərən
Məcnun dəniz.
Təbiətdə,
dəniz olmaq istəyirəm
ləpələri günəşin tellərindən
çələng hörən,
dibinin qumları görünən,
həlim, mehriban dəniz.
Maddə də,
cəzrə də tablaşan dəniz.
Məhəbbətdə,
dəniz olmaq istəyirəm
göy gözlü,
səma dərinlikli,
Özü sahilli
nəğməsi sahilsiz.
Dəniz olmaq istəyirəm,
dəniz...
dəniz...

1966